

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У 28791/21
Дана 01.02.2023. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, мр Николе Китаровића и Мире Василијевић, чланова већа, са судским саветником Невеном Гочанин, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца АА, ул. ... бр. ..., стан бр. ..., чији је законски заступник стечајни управник Радиша Штулић, кога заступа адвокат Миленко Зарић из Београда, ул. Бирчанинова бр. 28/4-12а, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Београд, Кнеза Милоша бр. 20, ради поништаја решења број: 433-02-01262/2020-39 од 19.01.2022. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа, одржаној дана 01.02.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужено Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Београд, Кнеза Милоша бр. 20, да тужиоцу АА, ул. ... бр. ..., стан бр. ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Тужилац је преко пуномоћника, дана 19.11.2021. године, поднео тужбу Управном суду, због недоношења решења од стране туженог органа по жалби тужиоца од 19.03.2020. године, која је изјављена на решење првостепеног органа Министарства финансија, Одељења за пореско рачуноводство Звездара, број 022-433-02-15655/2019-0000 од 04.03.2020. године. Како другостепени орган није донео решење у року од 60 дана, од дана пријема жалбе, нити у додатном року од 7 дана по накнадно поднетом захтеву-ургенцији од 15.10.2021. године, то је тужилац поднео тужбу због ћутања управе. Трошкове спора је тражио у износу од 30.000,00 динара за састав тужбе по АТ и судске таксе по ТТ по одмерењу суда.

Поступајући по налогу суда од 30.12.2021. године, тужени је у одговору на тужбу обавестио суд да је решењем број 433-02-01262/2020-39 од 19.01.2022. године одлучио о жалби тужиоца и наведено решење доставио је у прилогу одговора на тужбу.

Суд је решењем 9 У 28791/21 од 09.02.2022. године, наложио пуномоћнику тужиоца да, у року од 15 дана од дана достављања овог решења достави суду писану изјаву, о томе да ли је тужилац задовољан накнадно донетим решењем туженог органа број 433-02-01262/2020-39 од 19.01.2022. године, или остаје при тужби и у ком обиму, односно да ли тужбу проширује и на нови акт, у супротном суд ће донети решење о обустављању поступка.

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, одбијена је као неоснована, жалба тужиоца, изјављена на решење Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе – Одељења за пореско рачуноводство Звездара број 022-433-02-15655/2019-0000, од 04.03.2020. године, док се ставом 2. диспозитива одбија као неоснован тужбичев захтев за надокнаду трошкова поступка. Наведеним ожалбеним решењем од 04.03.2020. године, одбијен је захтев стечајног дужника, овде тужиоца, за повраћај новчаних средстава са рачуна пореза на зараде, пореза на дивиденде и уделе у добити, пореза на приходе од непокретности, доприноса за ПИО, доприноса за здравствено осигурање, доприноса за случај незапослености, трошкова пореског поступка, обједињене наплате пореза и доприноса, пореза на добит предузећа и средстава на име учешћа у финансирању особа са инвалидитетом у укупном износу од 1.827.293,74 динара, број захтева 022-433-02-15655/2019-0000 од 16.05.2019. године.

Поднеском примљеним у суду дана 15.03.2022. године, тужилац је преко пуномоћника обавестио суд да није задовољан накнадно донетим решењем туженог органа број 433-02-01262/2020-39 од 19.01.2022. године и да проширује тужбу у целини на наведено решење, са свих законских разлога. Тужилац наводи да је након отварања стечајног поступка, тужени дана 30.10.2018. године у предметном стечајном поступку поднео пријаву потраживања под редним бројем 119 у укупном износу од 14.374.278,02 динара, које потраживање је испитано и закључком о коначној листи пријављених потраживања од дана 28.02.2019. године, признато у целости. Даље наводи да је на основу извршене анализе консолидованог упита стања свих рачуна пореског обвезника, овде тужиоца, стечајни управник утврдио да постоји претплата средстава по основу пореза, доприноса и разних јавних прихода према Пореској управи-филијала Звездара у укупном износу од 1.827.293,74 динара. Из тих разлога стечајни управник АА, овде тужиоца, је дана 10.05.2019. године упутио позив туженом са захтевом за повраћај више плаћеног пореза у укупном износу од 1.827.293,74 динара. Даном отварања стечаја, на тужиоца као стечајног дужника је започета примена Закона о стечају као посебног закона у односу на Закон о пореском поступку и пореској администрацији. Истиче да се не могу прихватити разлози дати у

образложењу оспореног решења да је начињана грешка приликом књижења и да тужилац није предао финансијске извештаје за 2015, 2016. и 2017. годину зато што су исти без основа за предмет овог спора и не могу да буду покриће за одбијање захтева тужиоца за повраћај претплаћених средстава, а која средства је тужени орган задржао и неосновано одбио да врати. Даље наводи да је оспорено решење као и првостепено решење, донето погрешном применом одредби чл. 80. став 1., 82. став 1., 88. и 89. став 3. Закона о стечају, услед чега не могу опстати разлози које тужени орган даје у образложењу оспореног решења. Сматра да тужени орган своја права може да остварује само у стечајном поступку и да не може користити напред наведени износ који се тужбом третира као претплата, за измирење обавеза стечајног дужника, овде тужиоца, према туженом а које обавезе још нису настале. Тужилац даље указује да је понашањем туженог, тужилац претрпео штету и да је дошло до умањења стечајне масе, те да се на тај начин тужени у односу на остале повериоце намирио у већем износу него што му у стечају припада. У тужби даље објашњава да је Закон о стечају *lex specialis* у односу на Закон о пореском поступку и пореској администрацији и да се у стечајном поступку примењује само Закон о стечају. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове поступка и то за састав поднеска по АТ у износу од 30.000,00 динара.

Тужени орган је у одговору на проширену тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да се тужба одбије као неоснована.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, Управни суд је, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења утврђује се да је стечајни дужник, сада тужилац, дана 16.05.2019. године првостепеном органу поднео захтев за повраћај новчаних средстава на име претплате по основу пореских обавеза у укупном износу од 1.827.293,74 динара. Након што је примио захтев, првостепени орган је извршио пореску контролу тужиоца везану за претплату коју тужилац наводи, о чему је сачинио записник број 022-47-03-05256/2019-1310 од 04.03.2020. године. На основу истог записника првостепени орган је донео ожалбено решење којим је одбио као неоснован захтев тужиоца за повраћај пореза. Другостепени орган је нашао да је правилно првостепени орган донео ожалбено решење, па је применом одредбе члана 151. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији одлучио као у ставу 1. диспозитива решења.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл. гласник РС", бр. 80/02,,95/18) прописано је да физичко, односно правно лице у порескоправном односу има право на повраћај више или погрешно плаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и на повраћај пореза када је то другим пореским законом предвиђено.

Одредбом члана 70. став 5. истог закона прописано је да ако је износ уплате по основу пореза већи од дугованог износа, износ претплате може да се користи

за намирење обавеза по истом основу које касније доспевају, док у ставу 6. тачка 2. истог члана прописано је да се у случају става 5. овог члана на захтев пореског обвезника врши повраћај ако нема доспелих обавеза по другом основу.

Полазећи од напред наведеног и утврђеног чињеничног стања у списима предмета, по оцени овог Суда, правилно је закључио тужени орган, када је одбио жалбу тужиоца као неосновану. Након што је примио захтев, првостепени орган је извршио пореску контролу код тужиоца, којом приликом је нашао да тужилац има доспеле обавезе према туженом органу по другим основама. Исто тако суд налази да је у поступку пореске контроле утврђено да тужилац није подносио пореске пријаве као ни финансијске извештаје па је самим тим спорна основаност тражених претплата. Приликом контроле је утврђено, да тужилац има задужења на осталим рачунима пореза и доприноса, како је то констатовано у оспореном решењу, па је самим тим правилно донето оспорено решење. Туженом органу Закон о пореском поступку и пореској администрацији дозвољава да претплату средстава користи за измирење тих обавеза.

Суд је ценио све наводе тужбе али је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију одлуку суда. Посебно нису од утицаја наводи тужиоца којима се позива на одредбу члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС”, број 104/09...103/17), којом је прописано да у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника, као и на одредбу члана 89. став 3. наведеног закона, којом је прописано да управни порески поступак који за предмет има утврђивање новчане обавезе стечајног дужника не наставља се, а одговарајући орган дужан је да поднесе пријаву потраживања у складу са овим законом. Ово са разлога што је у конкретном случају стечајни поступак над тужиоцем отворен решењем Привредног суда у Београду 9 Ст. ... од 27.08.2018. године, а конкретан порески управни поступак покренут управо по захтеву тужиоца који је поднет дана 16.05.2019. године од стране стечајног управника стечајног дужника, овде тужиоца. Следом изнетог, правилно је тужени орган донео оспорено решење које је, и по оцени суда, засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права, па нема основа за усвајање тужбеног захтева тужиоца.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је нашао да је захтев делимично основан, с обзиром да је другостепено решење туженог органа од 19.01.2022. године донето након покретања управног спора због ћутања управе дана 19.11.2021. године, те је основан захтев за састав тужбе због ћутања управе од стране адвоката у износу од 16.500,00 динара, које је суд одмерио сагласно тарифном броју 43. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, бр. 121/12...37/21). Са тих разлога суд је на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 150. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), који се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. У преосталом делу, до траженог износа од 30.000,00 динара за састав тужбе због ћутања управе, трошкови нису одређени по АТ, док је неоснован захтев за накнаду трошкова за састав проширене тужбе, у износу од 30.000,00 динара, имајући у виду одлуку као у ставу првом

диспозитива пресуде. Такође, неоснован је захтев тужиоца за накнаду трошкова судске таксе јер се исте не плаћају за тужбу поднету због ћутања управе (тарифни број 28. Закона о судским таксама “Службени гласник РС” бр. 28/94 ... 95/18), а имајући у виду одлуку суда по проширеној тужби, тужилац нема право на накнаду судске таксе за одлуку суда, у складу са одредбом члана 5. наведеног Закона о судским таксама.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 01.02.2023. године, 9 У 28791/21

Записничар
Невена Гочанин,с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ